

komme frem, og alle de Forhold, der kunne komme i Betragtning, idet jeg formener, at der senere under Sagens Behandling vil være rig Lejlighed for mig til at udtale mig og til at give alle de Oplysninger, som maatte ønskes. Jeg vil kun indskyde den almindelige Bemærkning, at vi, Gud ske Lov, leve i Fred med vore Naboer — vi ønske jo intet hellere —, og at vi ingen som helst Grund have til at tro, at nogen af vore Naboer vil os ilde, men tværtimod have god Grund til at antage, at vore Naboer baade i Syd og i Nord intet ønske hellere end at stille sig paa en venskabelig Fod med os og leve i et hjerteligt Forhold til os. Jeg kan kun sige, at vi bør skønne paa et godt Naboforhold og bør ogsaa vise det ved at rette vore Bestræbelser paa, saa vidt det er os muligt, at holde et saadant Naboforhold ved lige og styrke og befæste det i alle Retninger. Naar jeg derfor fremsætter dette Forslag til Nedsættelse af en Kommission til Ordning af vort Forsvarsvæsen, er der — jeg bemærker det ikke saa meget for Tingets Skyld, men jeg havde nær sagt, mere for Omverdenens Skyld — ikke mindste krigerske Bagtanke derved; tværtimod, det er i eminent Grad en fredelig Sag, vi skulle beskæftige os med, og dette vil ogsaa fremgaa af Lovforslagets Tekst, hvor det blandt andet betones, at hvad der tilsigtes, er at faa en Forsvarsplan, som er afpasset efter Landets Forhold, og som, saa godt som muligt, egner sig til at opretholde vor Neutralitet. Med Hensyn til Lovforslaget er det jo saaledes, at vi vistnok væsentlig paa Grund af den uheldige historiske Udvikling, Forsvarssagen har haft her i Landet, nu ere komne til et Punkt, hvor man vel nok kan sige, at i hvert Fald de fleste af Rigsdagens Medlemmer mangle fuld Indsigt i og fuld Forstaaelse af alle de paagældende Forhold, og dette medfører igen, at der ikke er den fulde Interesse og ikke kan være den fulde Sympati for denne for Danmark saa vigtige Sag. Og en saadan Sympati og en saadan Interesse kan mindst af alt undværes i et Land, der har en konstitutionel Forfatning som vort, og hvor Forsvarets Ordning hylér paa den almindelige Værnepligt. I et saadant Land maa man som første Betingelse for at have en vellykket Forsvarsform kræve denne Overensstemmelse med Landets Følelser, saaledes som disse give sig Udtryk gennem dets valgte Mænd, som tillige bære Ansvaret derfor. Under disse Omstændigheder kan man sige, at vi ere komne til et dødt Punkt med Hensyn til Forsvarssagen, og

dette Forslag til Lov, som jeg nu har fremlagt, sigter til at bringe os ud over det døde Punkt, at skaffe den fulde Indsigt, som igen betinger den fuldstændige Kyndighed og fulde Ansvarfølelse med Hensyn til denne Sag.

Lovforslagets Indhold gaar ud paa Nedsættelse af en Kommission, som skulde bestaa af 19 Medlemmer, af hvilke de 18 vælges efter Forholdstalsvalgmaaden med Halvdelen af hvert af Rigsdagens Ting blandt Tingenes Medlemmer. Det er altsaa en ret talrig Kommission, og Medlemmerne ville blive valgte paa en saadan Maade, at man kan vente, at enhver politisk Gruppe, enhver politisk Interesse vil blive repræsenteret paa en retfærdig Maade, nemlig overensstemmende med dens Styrke i Tingene. Det 19de Medlem bliver en Formand, der skulde vælges af Regeringen. Endvidere skulde der tilforordnes Kommissionen 4 sagkyndige, som skulde vælges af Regeringen, men ikke have Stemmeret. Disse fire sagkyndige har jeg benævnt tilforordnede. Meningen med dette Udtryk er egentlig, at de ere Medlemmer uden Stemmeret, idet Tanken er, at de skulde have Adgang til at være til Stede i alle Møder og altsaa Adgang til at udtale sig, selvfølgelig i Overensstemmelse med den Forretningsorden, som Kommissionen naturligvis selv vedtager. Kommissionens Opgave skulde være følgende: At tilvejebringe saa fuldstændig Oplysning som muligt om vor nuværende militære Stilling, derunder en samlet Oversigt over den nuværende Ordning af Land- og Søforsvaret, saavel dets Personel som dets Materiel m. v., samt en Oversigt over Beholdningernes Størrelse, Kvalitet og Maaden, hvorpaa de ere skaffede til Veje. Og dernæst: At udrede i Hovedtræk en samlet Plan til Opnaaelse af den efter Landets Forhold afpassede og til Opretholdelse af dets Neutralitet egnede, bedst mulige Ordning af Land- og Søforsvaret under tilbørligt Hensyn til Statens Evne til at bære de med den paatænkte Ordning følgende øjeblikkelige og stadig tilbagevendende Udgifter. Det er derhos tilføjet, at under Overvejelserne behandles Spørgsmaalene om Personellet og Materiellets Størrelse og Fordeling, om Garnisonering og Uddannelse samt om Nødvendigheden af Befæstningsanlæg; fremdeles andre Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med Forsvarets Ordning, derunder ogsaa Ordningen af Værnepligten.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Bestemmelser, som ere faa og fore-